№ 241. Sobota 21. Października 1865. Rok wydania 55.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

(Ofiary dobroczynne.)

Na wsparcie pogorzelców *Bełza* wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędu powiatowego w *Janowie* 8 złr. 14 c.

Na wsparcie pogorzelców *Horodenki* zebrał c. k. urząd powiatowy w *Janowie* 2 złr. 14 c.

C. k. urząd powiatowy w *Kozowie* zebrał na wsparcie pogorzelców *Kołomyi* 8 złr. 70 c.

Na wsparcie pogorzelców *Radomyśla* wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych w *Janowie* 1 złr. 50 c., w *Rozwadowie* 2 złr. 20 c.

Dla pogorzelców *Buczacza* wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędów powiatowych: w *Kozowie* 13 złr. 20 c., w *Bohorodczanach* 7 złr. 49 c., w *Janowie* 12 złr. 38 c.

Dla pogorzelców *Chorostkowa* zebrały c. k. urzęda powiatowe w *Kozowie* 9 złr. 50 c., w *Bohorodczanach* 1 złr., w *Janowie* 6 złr. 19 c.

Na wsparcie pogorzelców *Zborowa* wpłynęło do c. k. urzędów powiatowych: w *Bohorodczanach* 1 złr., w *Janowie* 6 złr. 19 c., w *Kozowie* 33 złr. 72 c. i $11^3/_4$ wied. łokci płótna.

Wszystkie te ofiary zostały niezwłocznie odesłane na miejsce przeznaczenia.

Gmina *Suchodół* w obwodzie Czortkowskim celem zaprowadzenia u siebie uregulowanej nauki szkolnej, zobowiązała się po wieczne czasy, najdalej w ciągu dwóch lat wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela, tenże utrzymywać zawsze w dobrym stanie, posprawiać sprzęty szkolne, starać się o utrzymanie szkoły w ochędóstwie, na opał szkoły dawać rocznie 244 snopów słomy okłociastej, i każdoczesnemu nauczycielowi płacić rocznie 116 złr. z dodatkiem 12 mierzyc żyta, 4 mierzyc pszenicy i 5 mierzyc kukurudzy.

Nadto gminy *Bednarówka i Trojanówka* zobowiązały się, dopóki ze szkoły w Suchymdole korzystać będą, dodawać na opał szkoły rocznie 185 snopów słomy okłóciastej i dopłacać nauczycielowi 37 złr. w. a. w gotowiźnie z dodatkiem po $5^1/_4$ mierzyc pszenicy i żyta.

Nareszcie dziedzic Suchodoła W. Sewerya *Korytko* zobowiązał się najdalej do 1. maja 1866 złożyć obligacyę indemnizacyjną na 150 złr. m. k. oprocentowaną od 1. listopada 1865, od której procenta pobierać będzie każdoczesny nauczyciel.

Okazaną temi ofiarami dążność ku poparciu oświaty ludu wiejskiego podaje się z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 7. października 1865.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 16. października r. b. mianować najjaśniejszej jenerał-majora, brygadyera wojsk i komendanta twierdzy Ragusy *Franciszka* barona *Philippovicha* de *Philipsberg* feldmarszalleitnantem, tudzież Namiestnikiem i komenderującym jenerałem w Dalmacyi.

Część nieurzędowa.

Lwów, 21. października.

Jen. Kor. austr. powiada, iż jakkolwiek nie posiada bliższych wiadomości o toku obrad w komisyi kontroli długu państwa, wszelako zapewnić może, iż ustąpienie z komisyi hrabiego Eugeniusza Kinskiego czynem jest tylko indywidualnym i że o dalszem trwaniu komisyi kontroli długu państwa wątpić już nie można.

Taż sama korespondencya donosi, że wniosek przeniesienia nadzoru i porządku więzień i zakładów karnych w krajach niemiecko-słowiańskich z kompetencyi ministeryum stanu do ministeryum sprawiedliwości, najwyższe już otrzymał przyzwolenie, i że rozpoczęły się konferencye względem oddania zakładów nadprokuratorom i prokuratorom właściwym.

Niektóre dzienniki utrzymywały że przypadkowa podróż mons. Franchi i jego brata do Wiednia była połączona z misyą powierzoną temu dygnitarzowi kościoła od papieża w sprawie wyjednania amnestyi dla przestępców politycznych w Galicyi. Dowiadujemy się z niezawodnego źródła, pisze *Oest. const. Ztg.*, że msgr. Franchi wcale takiej misyi do dworu cesarskiego nie otrzymał, ani się o nią nie starał. Odbywa on podróż dla przyjemności po Niemczech, a jedyna misya, którą przy tej sposobności dobrowolnie wziął sobie za zadanie, jest odwiedzić w. księstwo poznańskie i swoim osobistym wpływem starać się usunąć trudności obsadzenia stolicy arcybiskupiej w Gnieźnie.

Pesti Naplo zawiera podpisany przez kilku wyborców z Wielkiego Waradynu list tej treści, że usiłowano tam imieniem Deaka podawać radę, ażeby — jeżli fizyczna i moralna możliwość jest potemu, obrani zostali nanowo deputowani z r. 1861. Na to posądzenie i na kilka pisemnych i ustnych zapytań w tej mierze oświadcza Deak w dzisiejszym *Naplo*, że objawiwszy już raz zdanie swoje o nowych wyborach w ogóle, zalecając przytem szczególnie, ażeby tam, gdzie kilku kandydatów prezentuje się wyborcom, wybierano zawsze najzdolniejszego, nie stawiał on nigdy zasad, jakie znachodzą się w liście z Wielkiego Waradynu, ani też popierał je lub pragnął, ażeby się utrzymały. Także nie wie on nic o podobnej uchwale i nazywa naruszeniem wolności wyborów wpływanie na drugich pod zasłoną obcej powagi. W końcu dziękuje za okazane mu zaufanie, ale sprzeciwia się temu, ażeby tam gdzie idzie o dobro ojczyzny, poświęcał ktokolwiek dla jego miłości swoje zdanie.

Większa część dzienników zajmuje się dziś telegramem z Frankfurtu, według którego Prusy i Austrya zażądały od Senatu frankfurtskiego wydania rozporządzeń gwoli ścieśnienia agitacyi politycznej w temże mieście. To co w tej mierze donoszą, jest w części między sobą niezgodne; wiele więc dzienników odroczyły rozumowania swoje aż do nadejścia dokładniejszych wiadomości. Wszelako już w chwili obecnej wskazać można właściwe momenta dla osądzenia stanu rzeczy. Nikt nie zaprzeczy iż zebranie się deputowanych na frankfurckiem zgromadzeniu stanowi przekroczenie mandatu tychże deputowanych, że organizacyi stałej instytucyi jak wydział 36ciu zbywa na wszelkiej prawnej podstawie. Dwa wielkie mocarstwa niemieckie miały więc prawo upominania Senatu frankfurtskiego o powstrzymanie agitacyi politycznej — prawo takowe żadnemu rządowi odmówione być nie może — tem bardziej że w owem zgromadzeniu deputowanych dały się słyszeć głosy obrażliwe dla wielkich mocarstw, których wojska w Frankfurcie konsystują. Łatwo zaś można odeprzeć zarzut dlaczego Austrya i Prusy nie udały się wprost do sejmu związkowego z żądaniami swemi. W nocie do Senatu frankfurtskiego wystosowanej idzie tylko o napomnienie, w którem wszelako oświadczono, iż na przypadek gdyby nie skutkowało, inne środki przyjęte będą. Tak rzeczy stoją, z Gazetą zaś kolońską dodać możemy, iż Prusy pierwsze krok ten spowodowały.

Frankfurckie ciało prawodawcze postanowiło jednogłośnie upraszać senat o wyjaśnienie z powodu wspomnianej wczoraj noty austryacko-pruskiej, wyrażając przytem oraz nadzieję, że senat będzie wszelkiemi siłami bronić niezawisłości państwa.

Dnia 18go b. m. odbyła się w Münster uroczystość składania hołdu Królowi pruskiemu przez stany westfalskie. O godzinie 10tej przed południem był Król na nabożeństwie protestanckiem, a o godzinie $12^1/_2$ nastąpiła ceremonia odbierania hołdów. Na przemowę marszałka sejmu krajowego odpowiedział Król między innemi, że z wdzięczności dla Wszechmocnego przyjmuje odnowienie hołdu Westfalii. „Dzisiejsza uroczystość — mówił Król — jest radosnym festynem prawie połowy monarchii. Niwy Westfalii wskazują postępy pięćdziesięcioletniego pokoju. Jeżli pokój na krótki czas został przerwany, przydali synowie Westfalii świetnemi zwycięstwy nowej sławy sztandarom pruskim; równali się oni swoim przodkom poświęceniem i szlachetnością. Oby objawione dziś uczucie było szczęśliwą wróżbą równej pomyślności i wierności Westfalii w najbliższym półwieku." — Wieczorem skończyła się uroczystość pochodem z faklami, ogniami sztucznemi i iluminacyą.

Z powodu zgonu *Lorda Palmerstona* musi nastąpić wewnętrzna zmiana w składzie gabinetu *angielskiego*. *Morning Post* z 19go b. m. sądzi, że Królowa powoła Lorda Russella na prezydenta gabinetu. Jeżli on przyjmie prezydenturę, zostanie zapewnie Lord Clarendon ministrem spraw zagranicznych; jeżli zaś Russell zatrzyma tekę spraw zagranicznych, obejmie Granville albo Clarendon prezydenturę, a Gladstone przewodnictwo w izbie niższej. *Morning Post* sądzi jednak, że prezydentura Lorda Russella jest prawdopodobną.

Podług listów z Rzymu z 16. b. m. otrzymanych we Florencyi nastąpi przesilenie w gabinecie papieskim. Minister wojny Monsig. *Merode* podał się do dymisyi, i tekę jego poruczono kardynałowi Antonellemu. Minister spraw wewnętrznych Monsig. *Pila* zastąpi *Sbaretti*. Prócz tego oczekują jeszcze innych zmian osobowych w sferze rządowej.

Monarchia Austryacka.

Lwów, 20go października. *(Posiedzenie rady miejskiej.)* Dnia wczorajszego odbyło się pod prezydencyą p. burmistrza *Kroebla* publiczne posiedzenie rady miejskiej.

Po zagajeniu posiedzenia interpelował Dr. *Gębarzewski* o rezultat kroków osobistych i pisemnych p. burmistrza u Jego Excel.

pana Namiestnika w sprawie deputacyi do Wiednia. Pan burmistrz odpowiedział, że dotąd nie ma żadnej zgoła rezolucyi, i że najlepiej będzie czekać na nią cierpliwie.

Następnie zatwierdziła rada ugodę z Towarzystwem kolei czerniowieckiej co do wykupu gruntów miejskich, zajętych pod kolej. Według niej odstępuje miasto Towarzystwu ogółem 15 morgów 720 sążni kwadratowych gruntu w Persenkówce, Biłohorszczach, na Lewandówce, w Kulparkowie, Sichowie i na Pasiekach za ugodzoną sumę 7935 złr. 6 c. z wymową wyraźną zatrzymania prawa propinacyi na tychże gruntach.

P. Hermana Landesa, który wszedł w miejsce p. Klaermanna do rady, przydzielono do sekcyi II.

W końcu przystąpiono do porządku dziennego, to jest do rozpraw nad statutem gminnym miasta Lwowa. Po dłuższych przemowach pp. *Hönigsmanna*, *Kolischera Józefa* i *Landesbergera* w obronie praw izraelitów, na które odpowiadali p. *Madejski* i referent p. *Rajski*, rozpoczęły się specyalne obrady nad statutem i uchwalono 4 pierwsze paragrafy całkiem wedle wniosków sekcyi, kładąc zamiast §§. 3—12 jeden ogółowy paragraf odnośnie do poprzedniej już uchwały; ten §. opiewa teraz: „Co do nabywania, zmiany i utraty prawa należności, obowiązują postanowienia ustawy z dn. 3. grudnia 1863 (Dz. U. P. z r. 1863).“ §. 5., mówiący o obowiązku składania taks za otrzymane na własną prośbę obywatelstwo miasta, zmieniono na wniosek p. Hönigsmana o tyle, że zamiast: „winien zapłacić taksę, której „maximum“ rada miejska od czasu do czasu ustanawia“, położono: której „wysokość“ i t. d., kładąc tym sposobem tamę dowolności możebnej. — §. zaś 6. został przyjęty bez dyskusyi, i na tem zamknięto posiedzenie. Paragrafy uchwalone traktują o obrębie miasta, jego mieszkańcach i tychże stosunkach do gminy, a mianowicie o członkach gminy i obcych, o nabywaniu należności do gminy i o nabywaniu obywatelstwa miejskiego. Rozprawy były bardzo żywe; przeważnie prawnicy brali w nich udział, a prócz tego doktorowie Maciejowski i Gębarzewski, tudzież pp. Dąbrowski i Mieses.

Posiedzenie rozpoczęto o godz. $^1/_3$7, zamknięto o godz. 9tej. Następne w sobotę.

Wiedeń, 18. października. *(Odsłonięcie pomnika Księcia Eugeniusza Sabaudzkiego.)* Dzień, który przed dwoma wiekami obdarzył świat jednym z największych ludzi wszystkich czasów, z którym wiąże się wspomnienie świetnej walki Niemiec na nowo połączonych o wolność, o byt, dostał dla Austryi nowego pięknego znaczenia. Spłacono już wielki dług wdzięczności, naprzeciw zwycięzcy pod Aspern, podnosi się teraz bohater niezapomniany i zapomnieć się nie mogący, którego szpada przez pół wieku granic Austryi i Niemiec broniła, gdziekolwiek im chciwi zagrażali nieprzyjaciele, który pod niebem węgierskiem i włoskiem, nad Renem, nad Skaldą, sztandary Austryi świeżemi wieńczył wawrzyny. Nie mógł być dany godniejszy spólnik „zwycięzcy niezwyciężonego“ piękniejszy dzień do odsłonienia nowego bohaterskiego obrazu nie mógł być wybrany; huk dział, co tak często witał powrót tego dnia, budzi dziś dwojakie radośne echo, gdzie tylko biją serca dla wielkości i honoru ojczyzny, i z podniesioną dumą Austryak stąpać będzie po placu, na który pogląda zamek Jego Cesarza, postacie największych jego bohaterów, i wzniosłe godło władzców Austryi.

Godną była wielkiego znaczenia, jakie się z nią wiąże, uroczystość odsłonięcia pomnika Eugeniuszowego. Od samego rana cisła się niezliczona ilość widzów na część placu zamkowego, do wolnego ruchu przeznaczonej, na stopniach do Bellarii i do pałacu Jego cesarskiej Wysokości najdostojniejszego Arcyksięcia Albrechta, a wcześnie przed rozpoczęciem uroczystości zapełniły się świetnym orszakiem gości trybuny, po obu stronach pawilonu dla Jego ces. Mości i najwyższych osób wystawionego, dygnitarzami dworu i państwa, ciałem dyplomatycznem, naczelnikami władz i reprezentantami miasta Wiednia, reprezentantami instytutów naukowych i artystycznych, i innemi znakomitościami rezydencyi i krajów Austryi. W tyle monumentu zajął miejsce na estradzie chór spiewaków, a plac między chórem a trybuną zajęli oficerowie wszelkiej broni.

Pod komendą fmp. hr. Thuna wystąpiły na tę uroczystość następujące oddziały wojska: pułk dragonów księcia Eugeniusza sabaudzkiego o pięciu szwadronach w formacyi wojennej konno, trzy bataliony pułku piechoty hr. Jelaczyca Nr. 69 ze sztandarem i muzyką, po jednej kompanii każdego z pułków piechoty i batalionów strzelców w rezydencyi konsystujących, szwadron pułku huzarów Króla pruskiego Nr. 10., oddział pociągów pieszo i dwie baterye 8funtowe na placu Belaria ustawione. Całe wojsko było w paradzie z felcechami.

Najjaśn. Pan i Najjaśn. Pani wstąpili na plac zamkowy o godzinie 11tej przez bramę pod salę ceremonialną; wojsko przyjęło Najjaśn. Państwo prezentowaniem broni, spuszczeniem sztandarów przy odgłosie muzyki, trębacze zaś kapeli dworskiej trąbili intradę. Muzyka grała dopóty, dopóki Jego Ces. Mość i Jego Ces. Wysokość najdostojniejszy Arcyksiążę Rudolf, następca tronu po przeglądzie frontu wojsk nie udali się do pawilonu, w którym poprzednio zajęły miejsca panie najwyższego państwa.

Gdy za najwyższym rozkazem Jego Excel. pierwszy jenerał-adjutant dał znak do odsłonięcia pomnika, wojska prezentowały broń a bandy muzyczne odegrały pierwszy takt hymnu ludowego; proboszcz zamkowy przy towarzyszeniu kapeli dworskiej zaintonował Te Deum, bataliony zaś pułku Jelaczyc i baterye dały salwę trzechkrotną w ten sposób, iż po każdym wystrzale piechoty następywały wystrzały artyleryi. Po błogosławieństwie i Te Deum chór spiewaków odspiewał pieśń ludową o „szlachetnym rycerzu“.

Jego Ces. Mość raczył następnie udać się do monumentu wraz z orszakiem swoim, raczył obejrzeć pomnik i przemówić kilka słów łaskawie do snycerza monumentu p. Fernkorna, poczem nastąpiło przedstawienie osób, które z powodu uroczystości najłaskawiej dekorowane być mają. Po ukończonej prezentacyi rozpoczął się defil wojska na ulicy do bramy zewnętrznej zamkowej, na czele defilował pułk dragonów, potem piechota, następnie baterye, które z bastyonu na wewnętrzny plac zamkowy postąpiły, cały zaś defil zamykał szwadron huzarów Króla pruskiego. Bandy muzyczne grały marsz defilowy „książę Eugeniusz, szlachetny rycerz“.

Taki jest pobieżny szkic uroczystości, która się przy najpiękniejszej pogodzie odbyła. Pożniej podamy ocenienie artystycznego znaczenia monumentu, który stał się jedną z największych ozdób Wiednia.

Jego Cesarska Mość najwyższem pismem odręcznem z dnia 18. października b. r. zaszczycić raczył radzcę rządowego i wicedyrektora tajnego archiwum domowego, dworskiego i rządowego Alfreda Arnetha orderem żelaznej korony trzeciej klasy, w uznaniu znakomitych zasług jego na polu dziejopisarstwa austryackiego, zaś w uznaniu gorliwego dokładania się do wybudowania pomnika księciu Eugeniusza Sabaudzkiego nadbudowniczego van der Nüll krzyżem komandorskim orderu Franciszka Józefa, technicznego dyrektora c. k. odlewarni Józefa Röhlicha, tudzież budowniczego Karola Schwarza z Salcburga złotym krzyżem zasługi z koroną, oraz pierwszego podmajstrzego kamieniarskiego Józefa Budowitza, srebrnym krzyżem zasługi z koroną.

(Komisya kontroli długu państwa.) Jak wiadomo komisya kontroli długu państwa wystósowała w dniu 4. b. m. do całego ministeryum pismo, w którem wyłożyła pogląd większości o położeniu komisyi konkludując, iż w skutek położenia rzeczy zupełnie zmienionego manifestem z dnia 20. września nowe rozporządzenie pod względem kontroli długu państwa stało się konieczne, komisya przeto funkcye swoje interymalnie tylko pełnić będzie. Tymczasem doszło komisyi najwyższe pismo odręczne z dnia 8. października, którego treść była przedmiotem onegdajszego i wczorajszego posiedzenia komisyi. Najwyższe pismo odręczne nie stanowi nowych przepisów względem kontroli długu państwa, przypomina tylko komisyi obowiązki jakie na siebie przyjęła, które to obowiązki nie ustały z powodu zawieszenia rady państwa, w końcu komisya odebrała wezwanie złożenia poglądu swojego w bezpośredniem podaniu do Monarchy. Obrady komisyi odbywają się tajemnie, tyle tylko słychać, iż komisya obstaje przy dawniejszem zdaniu swojem, uchwała pod tym względem zapaść miała znaczniejszą niż dawniej większością prawie jednomyślnie. Memoryał do kwestyi tej odnoszący się dziś Najjaśniejszemu Panu przez księcia Colloredo-Mansfeld złożony być miał. Kwestya więc ta w najbliższym już czasie załatwiona będzie. W każdym razie gdyby komisya obecna ustąpiła, ministeryum postanowiło wyznaczyć inną komisyę równe zaufanie wzbudzającą.

(C. k. wojska przeznaczone do zastąpienia garnizonu w Holsztynie) przybyły do Drezna dn. 14. b. m. o godz. 3. po południu i były powitane w dworcu kolei Lipskiej przez gubernatora rezydencyi i korpus oficerów. Muzyka wojskowa garnizonu grała austryacki hymn ludu. Po obiedzie c. k. wojska pojechały koleją Lipską dalej ku północy.

Francya.

Paryż, 16go października. *(Różne wiadomości.)* Cesarz prezydować będzie jutro na radzie ministrów, która się wyłącznie zajmować będzie projektem do budżetu przez p. Foulda złożyć się mającym. Nowy budżet wniesiony być ma zaraz po ukończeniu rozpraw nad adresem w ciale prawodawczem, będzie zatem najpierwszym przedmiotem obrad. Pan Drouin de Lhuys przyjmowany był wczoraj w Saint Cloud i zaproszony na śniadanie; nie wysłał on jeszcze okólnika w sprawach komisyi sanitarnej międzynarodowej, lecz wkrótce to nastąpić ma. — Sposób wycofania wojska z państwa papiezkiego zajmuje ciągle ministeryum wojny. Jenerał Montebello w świeżo przesłanym raporcie wyliczył trudności stopniowej ewakuacyi krajów papiezkich. Zdaje się, iż ostateczne rozkazy dotąd jeszcze wydane nie zostały. — Król Wiktor Emanuel poluje teraz w Alpach sabaudzkich, na samej granicy kraju Francyi ustąpionego. Zdaje się, iż nie pojedzie do Florencyi przed końcem bieżącego miesiąca. — Sławny okulista berliński, profesor Graefe, znajduje się obecnie w Paryżu, gdzie zwykle jeden miesiąc w każdym roku przebywa.

Monitor ogłosić ma w przyszłą środę nominacyę 12 nowych prefektów i 70 sekretarzy jeneralnych. Cesarz podpisał już ostatnie nominacye. — Baron Saillard powrócił z Tunis z najzwyczajnej misyi, której rezultat *Monitor* już ogłosił. Chociaż rejencya tunetańska nie odmówiła żądanego zadość uczynienia, to jednak zapewniają, że wpływ francuzki w Tunis znacznie nadwerężony został, i zapowiadają, że wkrótce nowe wybuchną zatargi. — Panna Bouvet, lektorka Cesarzowej, wyleczona już została z ran w Neufchatelu odniesionych; Cesarzowa wczoraj ją już przyjmowała. — Dzisiejsza giełda spadła pod naciskiem depeszy z Nowego Yorku w Timesie, według której rząd w Washingtonie protestować miał przeciwko wysłaniu nowych wojsk do Mexyku. *Monitor* wieczorny przedrukował tę depeszę, wprawdzie z zastrzeżeniami, dzienniki półurzędowe

jej nie zaprzeczyły. Poźniej jednak jej zaprzeczyły. — Dziś wydano pierwszy numer dziennika niepolitycznego „Soleil“ po 5 centimów, przez p. Millaud redagowanego. Pierwszy numer usprawiedliwia zdanie przez p. Millaud w pewnem kółku publicystów wypowiedziane. P. Millaud powiedział bowiem: w sztuce redagowania dziennika dla idyotów, nie mam się żadnej konkurencyi do obawiania.

Włochy.

(Expedycya fregaty „Magenta“ do Japanu i Chin. — Dymisya hr. Ponza San Martino.) Rząd włoski armuje fregatę „Magenta“ gwoli podróży do Japanu i Chin. Profesor Filippi, który nie dawno senatorem mianowany został, popłynie na tej fregacie jako komisarz naukowy, a może będzie miał zlecenie zawarcia traktatów handlowych w Azyi wschodniej. Wiadomo już było, iż rząd włoski postanowił utworzyć nowe drogi rosnącej swej marynarce, że postanowił utrzymywać stacyę morską w południowej Ameryce, że myśli o wyprawie do Chin i Japonii, nie sądzono jednak, ażeby rzecz ta tak rychło do skutku przyjść miała. Fregata „Magenta“ ma prócz tego odbyć podróż około całej kuli ziemskiej, która to podróż dwa lata czasu zabierze.

Z Turynu donoszą, że senator hr. Ponza San Martino, dawniej jeden z najgorętszych członków stronnictwa dynastyczno-konserwatywnego, złożył urząd swój radcy stanu i dał tym sposobem dowód iż przy rozpoczynającej się walce wyborczej i parlamentarnej w opozycyi przeciwko rządowi stanąć zamyśla. Zgadza się on zupełnie z stronnictwem ruchu, popiera kandydaturę Crispiego, Willi i Cortego, nie mogąc jako zawołany Piemontanin znieść degradacyi obecnej Turynu.

Królestwo Polskie.

Warszawa, 15. paźdz. *(Stan wojenny.)* Doniesienie jakoby jenerał Trepow miał oświadczyć, że stan wojenny będzie zniesiony od 1. stycznia 1866, było mylne. W kołach kompetentnych mówiono podobno o potrzebie zniesienia stanu wojennego, ale żadne stanowcze postanowienie nie zostało jeszcze powzięte. Prawdopodobnem jest, że zniesienie stanu oblężenia nie będzie formalnie ogłoszone i że tylko te rozporządzenia władzy wojennej, które jako tamujące handel są uciążliwe dla publiczności, odwołane zostaną, podczas gdy przestępstwa polityczne nadal sądom wojennym podlegać będą.

Warszawa, 18. paźdz. *(Zniesienie pięciu rz. kat. klasztorów.)* Najwyższemi postanowieniami o klasztorach rzymsko-katolickich w królestwie polskiem, a mianowicie w §. 7. przepisów dodatkowych do najw. ukazu z dnia 27. października (8. listop.) 1864. r. o klasztorach, zastrzeżonem zostało, że jeśliby, po pierwiastkowem na zasadzie takowych postanowień zniesieniu i zamknięciu klasztorów, okazało się następnie, iż niektóre inne klasztory powinny być zniesione z mocy tychże postanowień, w takim razie osobna, najwyżej do tego przedmiotu ustanowiona komisya, przedstawić ma o tem Namiestnikowi do ostatecznego rozstrzygnięcia. Tymczasem, przy pierwiastkowem zamknięciu klasztorów, nie były jeszcze od władz miejscowych dostarczone kompletne wiadomości o wszystkich tych klasztorach, które, z powodu szczupłej liczby zakonników, kwalifikowały się do zniesienia, jako mieszczące mniej niż ośmiu zakonników stale w nich zamieszkałych. O niektórych klasztorach wiadomości te zaczęły w następstwie wpływać stopniowo. Niezależnie od tego w niektórych klasztorach nieetatowych, liczba zakonników zmniejszyła się, szczególniej skutkiem przeznaczenia z takowych, przez władzę dyecezalną, zakonników do zarządzenia parafiami. Mając na uwadze wszystkie te okoliczności, osobna komisya o klasztorach przedstawiła do ostatecznej decyzyi jw. hr. Namiestnika postanowienie względem zniesienia takowych klasztorów, pozbawionych odpowiedniej, według przepisów kanonicznych, liczby zakonników. Na zasadzie takowego postanowienia osobnej komisyi, i po zatwierdzeniu onego w porządku przepisanym, w dniu 20. września (2. października) wykonanem zostało na miejscach rozporządzenie, dotyczące zupełnego zniesienia następujących pięciu klasztorów: 1) Filipinów (albo Oratoryanów) w Studziannej (powiecie opoczyńskim); 2) Pijarów w Opolu (powiecie lubelskim); 3) Maryanów w Igłówku (powiecie maryampolskim; 4) Bernardynów w Łukowie; 5) Bernardynów w Krześlinie (powiecie siedleckim). Przytem przedsięwzięte zostały przez władze rządowe wszelkie należyte środki ku zapewnieniu, stosownie do woli najwyższej, nieprzerwanego odbywania nabożeństwa w kościołach wszystkich tych zniesionych klasztorów, w którym to celu pozostawioną została przy każdym z nich, według prawa, dostateczna liczba zakonników; inni zaś zakonnicy przeniesieni zostali do przeznaczonych im na mieszkanie klasztorów etatowych, dokąd w spokojności zostali odesłani, otoczeni wszelką możliwą o nich w drodze pieczołowitością.

Rosya.

(Premie Demidowa.) Dla wspierania postępu nauk w Rosyi ustanowione zostały w roku 1831. przez Pawła Demidowa pieniężne nagrody, do przysądzenia których upoważnioną została cesarska akademia nauk. Na ten cel fundator zobowiązał się wnosić do końca swego życia, co rok 17. kwietnia (w dniu urodzin najj. Cesarza, ówczas Następcy tronu) po 25.000 rubli asygn. (7142 rub. sr.), a przytem zrobił rozporządzenie, aby sukcesorowie jego wnosili takąż sumę i na tenże cel w ciągu 25 lat po jego śmierci. Ponieważ p. Demidow zszedł z tego świata 24. marca 1840. r., przeto ostatnia dwudziesta piąta wypłata pomienionej sumy uiszczoną była przez sukcesorów 17. kwietnia 1864. r. i akademia przysądziła z niej premia za najlepsze dzieła, jakie były jej złożone do 1. listopada 1864. r., o czem ogłoszone było w N. 161 *St. Pet. Wied.* z roku bieżącego. Obecnie sekretarz stały akademii poczytuje sobie za obowiązek podać do powszechnej wiadomości, że odtąd istnienie premiów Demidowa ustało, a zatem żadne dzieła konkursowe dla pozyskania tych premiów przyjmowane nie będą.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 13. października. Obiegają tu liczne pogłoski o ważnych a nader bliskich zmianach na tronie Wołoszczyzny, które jednak jako zupełnie bezzasadne nie zasługują wcale na uwagę. Mówią, że Książę Kuza będzie abdykował a miejsce jego obejmie Książę Leuchtenberg jako władzca samodzielny. Książę Kuza nie myśli wcale o ustąpieniu z tronu, a osadzenie na nim Księcia rosyjskiego niedałoby się przeprowadzić bez nader znacznych komplikacyi. To jednak nieulega wątpliwości, że stanowisko Księcia Kuzy jest teraz bardzo zachwiane ponieważ jak się zdaje Cesarz Napoleon pozbawił go swojej opieki a Drouyn de L'Huys znowu niedawno przesłał do wys. Porty notę, która poniekąd obwinia rząd Księcia Kuzy.

Minister spraw wewnętrznych rozesłał okólnik do prefektów dystryktowych z wezwaniem, przedłożenia na najbliższej sesyi rad dystryktowych przeglądu potrzeb rozmaitych dystryktów, aby te mogły naradzać się nad zaprowadzeniem potrzebnych instytucyi, ulepszeń i t. d. Zarazem jednak minister zwraca uwagę prefektów, że propozycye i wnioski rad dystryktowych muszą być ograniczone tylko na potrzeby pojedynczych dystryktów, ponieważ nie jest ich zadaniem robić wnioski względem instytucyi dotyczących całego kraju i rządu. Minister wydał także do prefektów inny okólnik odnoszący się do działalności rad gminnych, a mianowicie co do ustanowienia rozmaitych budżetów gminnych. W okólniku tym minister Floresco występuje bardzo ostro przeciw proponowanym prawie wszędzie nadzwyczajnym podatkom gminnym, zaleca prefektom starać się aby nie wotowano zbyt wysokich i nie słusznych podatków, i aby płace urzędników gminnych były odpowiednie dochodom gminny. — Według jednego z tutejszych półurzędowych dzienników raty płacone przez włościan za grunta nadane im na własność, wynoszą już 11 milionów piastrów, i zdaje się, że ta suma do 26. października (termin zapłacenia procentów od przyrzeczonych właścicielom dóbr 40 milionów tytułem wynagrodzenia) podniesie się do 17 milionów. Zarazem zapewnia dziennik, że pan Cretzulesko nie byłby został ministrem finansów, gdyby suma potrzebna na zapłacenie procentów od długu w obec właścicieli dóbr zaciągniętego nie była należycie zapewniona. — Półroczne procenta od kapitału indemnizacyjnego wynosiły tymczasem 20 milionów piastrów podczas gdy wpłaty rat w najlepszym razie ledwie 17 milionów przyniosą. Pan Cretzulesko będzie więc musiał albo pokryć niedobór 3 milionów, albo zrezygnować.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: 1) Obiór piątego członka komitetu do zadzierżawienia akcyzy. 2) Dalszy ciąg obrad nad projektem statutu dla miasta Lwowa. Spr. radny p. dr. Rayski.

(Nieszczęsny wypadek.) W Pielgrzymce w powiecie Zmigrodzkim, Maryanna Prymus żona kmiecia, kopiąc glinę d. 16. b. m. została zasypana i w skutek tego poniosła śmierć.

(Pożar.) W Serednich wielkich w powiecie Lisko, dnia 12. b. m. spalił się dom włościański z całym tegorocznym plonem. Ogień miał powstać przez nieostrożność, szkoda wynosi około 300 zlr. w. a.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 21. października. Na naszym wczorajszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: Mec pszenicy (84 ℔) 3 zł. 98 c.; żyta (76 ℔) 2 zł. 71 c.; jęczmienia —. —.; owsa (46 ℔) 1 zł. 16 c.; hreczki 2 zł. 62 c.; ziemniaków 1 zł. 7 c.; cetnar siana 87 c., okłotów 73 c., sąg drzewa bukowego 10 zł. 55 c., sosnowego 8 zł. 27 c.

Ostatnia poczta.

Paryż, 19. października. Z **Madagaskaru** donoszą pod dn. 2. września: Wczoraj zaszły tu gwałtowne rozruchy z powodu wypłaty wynagrodzenia w sumie 900.000 franków stacyi francuzkiej. Ludność żądała śród zelżywych okrzyków przed pałacem Królowej wydalenia francuzkiego konzula i misyi katolickiej. Na to wystąpili notable i przyrzekli ludowi zadośćuczynienie. Zaś konzul francuzki oświadczył, że nie odjedzie bez rozkazu swojego rządu.

Berlin, 19. października. *Nordd. Allg. Ztg.* pisze: Oświadczenia głównych mocarstw niemieckich do senatu frankfurckiego nie są równobrzmiące; krok głównych mocarstw nie jest nadzwyczajny, gdyż remonstracye u mocarstw zaprzyjaźnionych przeciw cierpieniu nieprzyjaźnych agitacyi nie są rzadkie." Dokument ten miał być także — jak donosi powyższy dziennik — przesłany zawierzytelnionym przy innych dworach niemieckich reprezentantom obudwu głównych mocarstw do udzielenia w odpisie przynależnym rządom.

Kopenhaga, 18. października. *Gazeta berlingska* zaprzecza urzędownie wiadomości o istnieniu juaristowskiego bióra werbunkowego na wyspie św. Tomasza. — Landsting przyjął wczoraj ustawę względem wynagrodzenia szkód zrządzonych wojną przy trzeciem odczytaniu 39 głosami przeciw 8. Indemnizacya wynosi 6 milionów talarów. — Na dzisiejszem posiedzeniu Volkstingu interpelował Westenholz rząd o ochronę duńskiej żeglugi w Japonii. Minister spraw zewnętrznych odpowiedział, że rząd rozważy rzecz należycie, i zamyśla w razie możliwości wyprawić expedycyę i poselstwo do Japonii.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20 października.

Hotel George: PP.: Bal Franciszek, z Toligów. — Dylewski Marian, z Rolowa. — Niezabitowski Włodzimirz, z Uherzec. — Szymanowski Wład., z Humienic. —. Hr. Koziebrodzki Jan, z Michałówki. — Jackowski Krzysztof, z Rosyi.

Hotel europejski: Erzmanowski Antoni, c. r. pens. radzca dworu, z Kiszenewa. — Drohojewski Władysław, z Rudołowic. — Sendzimir Franciszek, z Wołynia. — Turkuł Felix, z Kociubiniec.

Hotel angielski: Pajgert Antoni, z Krzywenki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. października.

PP.: Hr. Wodzicki Kazimierz, do Olejowa. — Cywiński Mieczysław, do Telacza. — Jordan Kazim., do Kuńkowic. — Komarnicki Jan i Łodyński Justyn, do Sambora. — Łodyński Stanisław, do Nahorzec. — Terlecki Wiktor, do Hoszowa. — Wszelaczyński Kajetan, do Krakowa.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niemieckie) na dochód pani Antoniny *Huth*: **„Le suplice d'une Femme,"** dramat w 3 aktach, **„Das 50 jährige Fräulein,"** komedya w 1 akcie. Pani Józefa *Krauss* z Gracu jako gość.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 20. października 1865.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 323.15	+ 10 0	77.3	południowy sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323.63	+ 14 5	69 2	połud.-zach. „	„
10.god. wiecz.	324.63	+ 11.7	87.7	„ „	„

Kurs Lwowski.

Dnia 20 października		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	15	5	21
Dukat cesarski	„ „	5	17	5	23
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	95	9	07
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	68	1	70
„ papierowy rosyjski	„ „	1	41	1	42
Talar pruski	„ „	1	61	1	62
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	67	18	67	85
„ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	70	44	71	10
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	70	18	70	85
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	70	15	70	83
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	187	—	189	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 20. października.	złr.	kr.
5% Metaliki	66	40
5% pożyczka narodowa	70	55
Losy z 1860 roku	85	50
Akcye banku wiedeńskiego	774	—
„ „ kredytowego	165	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	108	90
Srebro	108	25
Dukat pojedyńczy	5	23½

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. października.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	61.70	61 85
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	98 50	99.—
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	70.75	70.85
od kwiet. do paźd. po 5%	70.70	70.80
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	76.—	76.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	66.50	66.60
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	66.70	66.85
dtto. po 4½%	58.20	58 40
dtto. „ 4%	51 60	51.90
dtto. „ 3%	38.75	39 25
dtto. „ 2½%	33.—	35.—
dtto. „ 1%	12.80	13.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	140.—	140.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	137 50	138 50
Przez. do wyl. z r. 1854	81 —	81 25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100zł.	85.90	86.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.50	92.75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	77.—	77.10
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.25
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	60.—	61.—
„ „ „ 4½%	57.75	58.25
„ „ „ 4%	51.—	51 50
„ „ „ 3½%	44 75	45 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	55.—	57.—
„ „ „ 2¼%	50.—	51.—
„ „ „ 2%	44.—	45.—
„ „ „ 1¾%	39.—	40.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	71.50	72.—
„ „ „ 4½%	67.25	67.75
„ „ „ 4%	60.—	60.50
B. Krajów koronnych.		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi	82.—	83.—
Wyż. Aust.	82.—	83.—
Salcburg	89.—	91.—
Czech	88.—	90.—
Morawii	79 —	80.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	85.—	85.50
Tyrolu	—.—	—.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88 —
Węgier	71 —	71.75
Banatu Tem.	70 —	70 75
Kroacyi i Slawonii	72.—	73.—
Galicyi	70 —	70 75
Siedmiogrodu	66 50	67 —
Bukowina	68.50	69.—
Z klauzulą wylos. w r. 1867	68.50	69.—
Banat Temesz.	67 50	68.—
Lomb. wen. poż. z r. 1859	90.—	90 50
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
Dług Tyrolu „ 4%	54.—	55.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	27.—	27.50
Dług Krainy „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23 50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	774.—	775.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	167 40	167 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	585.—	586.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	72 —	72.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1629.—	1631.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	173.60	173.80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	187 50	188.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	127.75	128 25
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	188.80	189.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	76.—	77.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	155.—	155.50
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	114.50	115.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147 —	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	— —	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	696.—	700.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	241.—	245.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	127.—	129 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	450.—	452.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	222.—	224.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	380.—	390.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	255.—	260.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	370.—	375.—

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.—	104.50
przeznaczone do los. po 5%	92.70	92 90
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	88.35	88.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	67.—	67.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	77.50	78.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.50	98.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	81.25	82.25
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	75.—	76.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	108.50	109.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	100.—	100.50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.50	89.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	79.—	79.50
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	85.—	85.50
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76 —	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	90.—	90.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	95.50	96 50
Lloyda za 100 zł.	—.—	88 50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	116.75	117.25
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	77.50	78 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	108.50	109.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.50	49.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	22.—	23.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	62.—	66.—
Salma „ 40 „ „	26.—	27.—
Palfiego „ 40 „ „	22.—	22 50
Clarego „ 40 „ „	22.—	23.—
St. Genois „ 40 „ „	22.—	22.50
Windischgrätza 20 zł. „	16.—	17.—
Waldsteina 20 „	16.—	17.—
Keglevicha 10 „	12.—	12 50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	11.25	11.75

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	91.40	91.50
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	91.20	91 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	91.20	91 35
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	81.	81 20
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	43.—
Londyn za 10 ft. szt.	108.80	109.—
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	43.20	43 20
Paryż za 100 fr.	43 25	43.2[illegible]
Praga za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a.	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	5.23	5.24½
dtto. pełnej wagi	5.23	5 24½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 77	8 79
Rosyjski imperyał	9 02	9 05
Talar związkowy	1.62	1.63
Srebro	108.25	108.50
Kurs korony w c. k. kasach	13zł. 50 c.	

Odpowiedzialny Redaktor **Adolf Rudyński.**

Z c. k. galic. drukarni rządowej.